

Ukrainkom i Białorusinkom sfinansujemy studia pomostowe...

Stanowisko Rady Kierowników Wojewódzkich Podmiotów Leczniczych z dnia 18 kwietnia 2017 roku w sprawie potrzeby uruchomienia formuły naboru do pracy w Polsce kadry pielęgniarek ze Wschodu

Jednym z zasadniczych elementów systemu opieki zdrowotnej są jego pracownicy. Istotna jest zarówno liczba osób uprawnionych do wykonywania zawodu, jak i liczba osób faktycznie pracujących w ochronie zdrowia oraz ich kwalifikacje. Rada Kierowników Wojewódzkich Podmiotów Leczniczych w Małopolsce zwraca szczególną uwagę na trudną sytuację w grupie zawodowej pielęgniarek i położnych, których niedobór może uniemożliwić rozwój opieki zdrowotnej w Polsce.

Statystyki dotyczące liczby pielęgniarek w Polsce są niepokojące. Zagrożeniem dla właściwego funkcjonowania systemu ochrony zdrowia może stać się stale zwiększający się deficyt pielęgniarek i położnych oraz ich wiek.

Jak wskazują dane, wśród 16 wybranych krajów europejskich Polska znajduje się na ostatnim miejscu pod względem liczby pielęgniarek przypadających na 1 tys. mieszkańców. Wskaźnik ten dla Polski wynosi 5,4, podczas gdy w Wielkiej Brytanii jest równy 9,1, w Czechach - 8, w Niemczech - 11,3, a w Szwecji - 11. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych alarmuje, że według prognoz w 2025 roku liczba pielęgniarek w Polsce jeszcze się zmniejszy, a wskaźnik wyniesie 4,35 pielęgniarek na 1 tys. mieszkańców.

W całej Polsce sukcesywnie od 2009 roku obserwuje się wzrost średniej wieku pielęgniarek uprawnionych do wykonywania zawodu. W roku 2014 średnia ta wynosiła 48 lat. Największa liczba pielęgniarek plasuje się w przedziałach wiekowych 35-44 oraz 45-54. W porównaniu do najmłodszej grupy wiekowej (21-25 lat) prawie pięciokrotnie

większy odsetek stanowią pielęgniarki w wieku powyżej 65 roku życia. Jak wskazuje Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych, świadczy to o braku prostej zastępowalności pokoleniowej. Problemem zatem może stać się pozyskanie młodego personelu, który zastąpi liczną grupę pielęgniarek, jaka przejdzie na emeryturę. Powyższe dane mogą świadczyć także o niewielkim zainteresowaniu młodych osób pracą w tym zawodzie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Rada Kierowników Wojewódzkich Podmiotów Leczniczych (WPL) w Małopolsce wnioskuje do Ministra Zdrowia o wdrożenie ogólnokrajowego programu pozyskiwania do pracy w Polsce personelu pielęgniarskiego z Europy Wschodniej, głównie z Ukrainy i Białorusi.

Przy obecnych uwarunkowaniach prawnych pielęgniarki ze Wschodu nie mają możliwości podjęcia pracy w Polsce, ponieważ kraje te nie należą do państw członkowskich Unii Europejskiej, a ich system kształcenia w zawodzie pielęgniarki nie spełnia wymogów unijnych, które umożliwiają wydanie prawa wykonywania zawodu na terenie Polski. Obywatele tych państw są cudzoziemcami w rozumieniu Ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz.U. z 2016 r. poz. 1990). Art. 35 ust. 1 Ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodzie pielęgniarki i położnej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1251 z późn. zm.) określa warunki, jakie muszą spełnić cudzoziemcy, aby mogło im być przyznane prawo wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej. W związku z niedoborem pielęgniarek w Polsce wskazane jest podjęcie

działań, które zachęciłyby ww. pielęgniarki do uzupełnienia wykształcenia w naszym kraju.

Zasadne byłoby:

- wdrożenie aktów prawnych pozwalających na zatrudnienie pielęgniarek z Ukrainy i Białorusi na stanowisku np. asystentki pielęgniarki,
- uzyskanie zatrudnienia w wybranym szpitalu w Polsce powinno być warunkiem ubiegania się o podjęcie studiów uzupełniających (pomostowych), zgodnych z wymogami programowymi dla zawodu pielęgniarki w Unii Europejskiej,
- koszt studiów uzupełniających powinno pokryć państwo polskie (stypendium fundowane) pod warunkiem podpisania przez studentkę (zatrudnioną w szpitalu na stanowisku asystentki pielęgniarki) zo-

ściową, powinien zapewnić studentce możliwość odbycia praktyk i zajęć praktycznych na jej terenie.

Wyżej wskazane działania nie są możliwe do realizacji na poziomie regionalnym, wymagają odpowied-

Debata o problemach współczesnego pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce - 27 marca 2017 r.

Debata o problemach współczesnego pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce - 27 marca 2017 r.

- nawiązania do przepracowania w placówce przynajmniej pięciu lat po ukończeniu nauki (lub jednostka biorąca udział w szkoleniu powinna utworzyć fundusz stypendialny),
- podmiot leczniczy, z którym kandydatka podpisze umowę lojalno-

nywania zawodu pielęgniarki lub położnej (Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 25 października 2016 r. w sprawie stażu adaptacyjnego dla cudzoziemców ubiegających się o przyznanie prawa wykonywania zawodu pielęgniarki

lub położnej - Dz.U. z 2016 r. poz. 1792), uzasadnione byłoby również skoordynowanie działań:

- podmiotów leczniczych, które zamierzają zatrudnić pielęgniarki z Ukrainy lub Białorusi w swoich placówkach (np. poprzez uzyskanie od nich wstępnego zapotrzebowania i informacji o specjalizacjach wymaganych od pielęgniarek),
- podmiotów, które mogą przeprowadzić staże specjalizacyjne pielęgniarek lub położnych, z wykazem zakre-

su i rodzaju tych staży, - okręgowych rad pielęgniarek i położnych w określeniu zakresu możliwego przyznawania prawa wykonywania zawodu na czas określony na terenie objętym właściwością tych okręgowych rad.

Po uzyskaniu od wymienionych wyżej podmiotów informacji dotyczących pielęgniarek z Ukrainy lub Białorusi chcących podjąć pracę w Polsce minister zdrowia mógłby - w porozumieniu z ministrem spraw zagranicznych - podjąć działania w celu stworzenia podmiotu, do którego napływałyby aplikacje o zatrudnienie pielęgniarek/położnych z Ukrainy lub Białorusi, zarówno ze strony zainteresowanych pielęgniarek/położnych, jak i podmiotów leczniczych zamierzających zatrudnić tę kadrę. Mając na uwadze znaczenie podniesionego zagadnienia, Rada Kierowników Wojewódzkich Podmiotów Leczniczych w Małopolsce wnioskuje do Ministra Zdrowia o wypracowanie formuły naboru do pracy w Polsce kadry pielęgniarek i położnych ze Wschodu, które zasilą nasze szpitale.

Zachowano oryginalną pisownię

r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2016 r. poz. 645 z późn. zm.).

Szczególnie rekomenduję rozważenie kierowania bezrobotnych pielęgniarek do Domów Pomocy Społecznej, gdzie występuje duże zapotrzebowanie na wykwalifikowaną kadrę medyczną.

(...)

...a polskie bezrobotne pielęgniarki do DPS

Warszawa, dnia 10.04.2017 r.

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Elżbieta Rafalska

Panie i Panowie Starostowie Powiatów
Dyrektorzy Powiatowych Urzędów Pracy
Dyrektorzy Domów Pomocy Społecznej

Szanowni Państwo,
w ślad za pismem z dnia 13 lipca 2016 r. (DRP.I.40014.11.2016.HR), w którym zwróciłam się do Państwa z prośbą o niesienie pomocy bezrobotnym pielęgniarkom poprzez obejmowanie ich działaniami mającymi na celu pomoc w podjęciu zatrudnienia lub uzyskaniu nowych kwalifikacji zwiększających ich szanse na rynku pracy, pragnę

serdecznie podziękować za dotychczasowe działania ułatwiające bezrobotnym pielęgniarkom odnalezienie swojego miejsca na rynku pracy.

W urzędach pracy znajduje się nadal relatywnie duża liczba bezrobotnych pielęgniarek. Nadal istnieje także konieczność podniesienia poziomu udzielanych świadczeń

zdrowotnych stosownie do stanu zdrowia pacjentów i potrzeb pielęgniacyjnych.

Z tych względów zwracam się ponownie z prośbą o niesienie pomocy grupie bezrobotnych pielęgniarek w ramach dostępnych usług oraz instrumentów rynku pracy przewidzianych w Ustawie z dnia 20 kwietnia 2004